

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/43/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6109227694
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6109227694.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a Mgr. Emy Novodomcovej v právnej veci navrhovateľa E.. Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. N., X. XX/X, zastúpený JUDr. Petrom Púchovským, advokátom, Advokátska kancelária KOVAL & spol., so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského 3, IČO: 33 759 537, proti odporcovi Lovecký spolok HUNČIAK, so sídlom Baláže 6, IČO: 42 116 864, o určení, že navrhovateľ je členom Loveckého spolku HUNČIAK, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07. 12. 2011 č. k. 16C/155/2009-193, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok okresného súdu tak, že návrh zamietá.

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel žalobnému návrhu a určil, že k zániku členstva navrhovateľa v Loveckom spolku HUNČIAK vylúčením nedošlo. Druhou výrokovou vetou určil, že navrhovateľ je členom Loveckého spolku HUNČIAK. O náhrade trov konania rozhodol, tak že o nej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia. Prvostupňový súd poukázal na čl. 5 ods. 3 písm. c/ a čl. 9 ods. 2 písm. c/ stanov odporcu. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že výbor odporcu na svojom zasadnutí dňa 07. 01. 2009 uložil navrhovateľovi disciplinárne opatrenie - vylúčenie zo spolku ku dňu 07. 01. 2009. Voči tomuto rozhodnutiu navrhovateľ podal odvolanie. O odvolaní navrhovateľa mala rozhodnúť členská schôdza. Členská schôdza na svojom zasadnutí dňa 25. 07. 2009 potvrdila správu odvolacej komisie v prípade odvolania E.. Q.. Členská schôdza pochybila, že nerozhodla v zmysle čl. 5 ods. 3 písm. c/ stanov odporcu, to znamená, že nerozhodla o vylúčení člena zo spolku. Z toho dôvodu súd považoval rozhodnutie členskej schôdze za právne irelevantné.

Ďalej prvostupňový súd uviedol, že odporca po doručení zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici oznámil súdu, že navrhovateľ sa členom odporcu vôbec nestal. Poukázal na skutočnosť, že dňa 29. 10. 2008 na členskej schôdzi bolo prijatých 19 nových členov, medzi ktorými navrhovateľ navrhnutý nebol a nebol ani schvaľovaný za člena. Podľa názoru odporcu sa navrhovateľ nestal ani čestným členom z radov lesníkov. Navrhovateľ tvrdil, že sa stal čestným členom odporcu, predložil potvrdenie Lesov Slovenskej republiky, povolenku na poľovačku, fotokópiu knihy dochádzok do revíru za rok 2008, kde do revíru chodil ako člen spolku. Z vykonaného dokazovania uvedenými dôkaznými prostriedkami, ako aj svedeckými výpoveďami svedkov E.. X., F. R., F. W., F. D., E.. Z., zápisníc vedených poverenými príslušníkmi policajného zboru, a to výsluchom F.. A. a E.. Z., mal súd za preukázané, že „podľa názoru žalovaného relevantné dokumenty, ktoré mali potvrdiť čestné členstvo žalobcu u žalovaného, zhoreli pri požiari. Zachovali sa práve tie doklady, ktoré majú potvrdzovať, že žalobca sa čestným členom žalovaného nestal.“ Súd považoval z vykonaného dokazovania za jednoznačne

preukázané, že navrhovateľ sa čestným členom Loveckého spolku HUNČIAK stal ako nástupca po E.. Q. a z toho dôvodu rozhodol tak, že určil, že navrhovateľ je členom Loveckého spolku HUNČIAK a že k zániku jeho členstva v tomto loveckom spolku nedošlo.

Proti rozsudku okresného súdu podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že podľa jeho názoru nemá navrhovateľ právnu subjektivitu (zrejme aktívnu legitímáciu) na podanie návrhu na začatie konania, pretože sa nikdy nestal členom Loveckého spolku HUNČIAK. V konaní odporca preukázal, že navrhovateľ nebol nikdy prijatý za člena spolku a javí sa sporným zo strany prvostupňového súdu výklad stanov platných v čase, kde sa navrhovateľ domáha svojho procesného práva. Upozornil, že čestné členstvo k spolku bolo ustanovené až v stanovách spolku, ktoré nie sú predmetom posudzovania nároku navrhovateľa, preto nejde o prípad, kedy by súd mohol rozhodovať podľa práva v prospech navrhovateľa. Ďalej upozorňuje na skutočnosť, že navrhovateľ nespĺňa ani morálne kritériá na ustanovenie za člena spolku poukazujúc na jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď sa dopustil konania napríňajúceho skutkovú podstatu trestného činu pytlactva. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní posudzoval vec podľa stanov, ktoré v dobe rozhodovania členskej schôdze o údajnom prijatí E.. Q. za člena ešte neboli platné, ani účinné. Podľa názoru odporcu bolo jednoznačne aj svedeckými výpoveďami potvrdené a preukázané, že navrhovateľ sa členom Loveckého spolku HUNČIAK nestal. Za pochybenie prvostupňového súdu považuje, že pripustil ako dôkaz navrhovateľa stanovy, ktoré boli účinné až od 26. 06. 2009, na námietku žalovanej strany pripustil súd nový výklad stanovami, ktoré boli len návrhom pre rokovanie členskej schôdze dňa 29. 10. 2008. Tieto stanovy boli schválené až na výročnej členskej schôdzi dňa 28. 03. 2009, zaregistrované na MV SR dňa 26. 06. 2009, čím nastala ich platnosť a účinnosť. Upozorňuje na to, že navrhovateľ nikdy neuviedol konkrétny dátum svojho údajného prijatia za člena loveckého spolku. Pokiaľ poukazuje na potvrdenie Lesov Slovenskej republiky, uvádza, že toto bolo vystavené v roku 2010 na žiadosť menovaného (navrhovateľa), písomne nebola žiadna žiadosť vedeniu spolku doručená. Aj keď ústne bola výmena s vedením spolku konzultovaná, nebol stanovený žiadny konkrétny termín, vedenie závodu (Lesov SR) nechcelo a ani nezasahovalo do vnútorného poriadku loveckého spolku. Preto sa ani svedok E.. X. nevedel vyjadriť k tomu, či sa navrhovateľ stal alebo nestal členom spolku.

Odporca vyjadril názor, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, ale rozhodol na základe nesprávneho vyhodnotenia tohto stavu, vychádzal z v danom období neplatných stanov, v rozhodovaní nezohľadnil všetky predložené materiály, ktoré mali byť posudzované v celkovom kontexte (najmä materiály o spáchanej protiprávnej činnosti v dobe, keď sa pripravovalo prijatie navrhovateľa za člena loveckého spolku). Odporca namietal zaujatosť sudcu, ktorý podľa jeho názoru pochybil aj z hľadiska procesného, keď pri vypočúvaní svedkov po úvodnom poučení, v ktorom nevyhlásil súdne pojednávanie za neverejné, po ukončení vypočúvania každého svedka vykázal z pojednávacej miestnosti a nedovolil zotrvanie svedka v súdnej sieni ako verejnosť. Navrhuje zamietnuť návrh o určenie, že navrhovateľ je členom Loveckého spolku HUNČIAK.

Navrhovateľ sa písomne vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu k jednotlivým dôvodom písomného odvolania. K námietke odporcu, ktorý zmenil obranu a začal tvrdiť, že sa navrhovateľ nikdy nestal členom loveckého spolku, má za to, že obrana odporcu je neopodstatnená a nepravdivá, dôkazom čoho je dokazovanie prvostupňového súdu na túto otázku. Pokiaľ odporca uvádza, že súd vec posudzoval podľa ešte neúčinných stanov, poukazuje na skutočnosť, že predmetom rokovania členskej schôdze loveckého spolku dňa 29. 10. 2008 bol okrem iného aj bod 5 programu, kde bol schválený návrh na zmenu stanov loveckého spolku. Vo vzťahu k zmenám stanov ministerstvo nemá konštitutívnu právomoc, ako sa to snaží predstierať odporca, zmenu stanov berie na vedomie a rozhodujúcim aktom pre prijatie zmeny stanov je ich schválenie členskou schôdzou. Pokiaľ teda na členskej schôdzi dňa 29. 10. 2008 bola prijatá a schválená zmena stanov, je neprijateľná argumentácia odporcu v tom smere, že ide len o návrh zmeny stanov. O tom, že odporca vo vzťahu k úprave čestného členstva v stanovách zavádza súd, svedčia aj predložené doklady, keď samotný odporca podaním zo dňa 26. 10. 2010 predložil listinu, na ktorej sa nachádza uznesenie z členskej schôdze zo dňa 27. 12. 2007, podľa ktorého členská schôdza prijala za čestných členov z radu zamestnancov Lesov SR, š. p. šesť osôb, medzi nimi E.. Q., namiesto ktorého sa stal na členskej schôdzi dňa 29. 10. 2008 čestným členom Loveckého spolku HUNČIAK navrhovateľ. Pokiaľ si odporca nespĺnil povinnosť a neoznámil ministerstvu členskou schôdzou schválené zmeny stanov, nemôže sa v konaní odvolávať len na znenie stanov, ktoré zobralo ministerstvo na vedomie. Poukázal na to, že počas konania opakovane požadoval od odporcu, aby predložil stanovy, ktoré na znak ich odsúhlasenia navrhovateľ podpísal a splnil tak podmienku

vzniku čestného členstva. Tieto odporca nepredložil s tvrdením, že zhoreli pri požiari. Tento fakt však nepriamo preukazuje výpoveď právneho zástupcu a zároveň tajomníka loveckého spolku F. Q. A., ktorý do zápisnice z ústneho pojednávania vo veci prerokovania disciplinárneho previnenia na Obvodnom lesnom úrade v Banskej Bystrici dňa 05. 03. 2009 uviedol, že „previnilec si musí byť vedomý skutočnosti, že je oboznámený a podpísal stanov Loveckého spolku HUNČIAK...“. Táto výpoveď jednoznačne preukazuje, že bol členom Loveckého spolku HUNČIAK a usvedčuje F. A. z klamstva a zavádzania súdu.

Poukázal na to, že ako výbor loveckého spolku, tak aj členská schôdza, rozhodovali o zrušení navrhovateľovho členstva vylúčením. Pokiaľ nebol členom loveckého spolku, nemohli orgány o zrušení členstva rozhodovať. Ide teda o účelovú obranu, ktorá je v rozpore so skutočným stavom veci. Podľa názoru navrhovateľa je napadnuté rozhodnutie správne a preto ho navrhuje potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O. s. p. a priznať navrhovateľovi náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 O. s. p., vec prejednal podľa § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Napadnutý rozsudok podľa § 220 O. s. p. zmenil.

Odvolací súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že svojim zrušujúcim uznesením zo dňa 31. 08. 2010 č. k. 14Co/156/2010-93 zrušil prvý rozsudok prvostupňový súd v tejto veci z dôvodu, že prvostupňový súd rozhodol vec podľa stanov, ktoré už v čase rozhodovania výročnej schôdze dňa 25. 07. 2009 neboli platné a účinné, hoci stanov boli zmenené práve v článkoch, podľa ktorých sa má postupovať pri ukladaní disciplinárneho trestu, a ktoré sú teda v danej veci pre správne posúdenie rozhodujúce.

Ako je zrejmé z odôvodnenia druhého rozsudku okresného súdu, opätovne napadnutého odvolaním, ako aj z obsahu spisu, v ďalšom konaní pred prvostupňovým súdom odporca použil na svoju obranu ďalšie skutočnosti, ktoré neboli predmetom posudzovania a dokazovania ani do rozhodnutia odvolacieho súdu. Konkrétne namietal, že navrhovateľ sa nikdy nestal členom, ani čestným členom Loveckého spolku HUNČIAK.

Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že prvostupňový súd na pojednávaní dňa 24. 03. 2010, na ktorom vyhlásil v poradí prvý rozsudok, postupoval v súlade s ustanovením § 120 ods. 4 O. s. p. a poučil účastníkov prítomných na pojednávaní, že všetky skutočnosti a dôkazy musia predložiť, alebo musia označiť skôr, ako vo veci bude vyhlásené rozhodnutie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr sa neprihliada. Potom bol oboznámený obsah spisu a uznesením vyhlásené dokazovanie za skončené (č. l. 62 - 64 spisu).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že na novú obranu odporcu neprihliadal vzhľadom na ustanovenie § 205a ods. 1 O. s. p., pretože odvolateľ bol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a účastník konania (odporca) mohol tieto dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (treba mať za to, že do prvého rozhodnutia prvostupňového súdu, v opačnom prípade by neúplný apelačný systém v sporovom konaní, v zmysle ktorého účastník nemôže v odvolacom konaní uplatniť tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť alebo predložiť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvého stupňa, nesplnil svoj účel, bol by s ním v rozpore). Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd sa touto novou obranou odporcu, novými skutočnosťami a navrhovanými dôkazmi nezaoberal.

Odvolací súd pokračoval v odvolacom konaní zamerajúc sa na zistenie, či došlo k vylúčeniu navrhovateľa z Loveckého spolku HUNČIAK v súlade s platnými a účinnými stanovami odporcu v zmysle podaného žalobného návrhu, dopĺňujúc dokazovanie v súlade s ustanovením § 213 ods. 3 O. s. p.

V prejednávanej veci je zistené, že listom zo dňa 09. 01. 2009 doručeným navrhovateľovi oznámil výbor Loveckého spolku HUNČIAK (odporcu), že na svojom zasadnutí dňa 07. 01. 2009 prerokoval informáciu poľovníckeho hospodára E. X. Z. o zistenom priestupku E. Q. Q. pri výkone práva poľovníctva. Zároveň mu oznámil rozhodnutie výboru, ktorý s poukazom na stanov Loveckého spolku HUNČIAK, s ktorými bol E. Q. Q. riadne oboznámený a oboznámenie potvrdil svojím podpisom včítane zásad o informačnom toku, výbor podľa čl. 9 ods. 2 písm. c/ uložil E. Q. Q. disciplinárne opatrenie - vylúčenie zo spolku ku dňu 07. 01. 2009. Navrhovateľ bol zároveň poučený o možnosti podať odvolanie písomne do 15 dní odo dňa doručenia tajomníkovi výboru Loveckého spolku HUNČIAK, o ktorom rozhoduje členská schôdza

Loveckého spolku HUNČIAK. Proti rozhodnutiu výboru sa navrhovateľ odvolal písomne dňa 20. 01. 2009 (doručené dňa 22. 01. 2009) tak, že vysvetlil svoje konanie pri uvedenom skutku, pričom priznal určité pochybenie zo svojej strany, vyjadril presvedčenie, že udelený trest je prísny a tvrdý. Požiadal o opätovné prerokovanie a posúdenie jeho viny a udeleného disciplinárneho opatrenia.

Zo zápisnice z rokovania členskej schôdze Loveckého spolku HUNČIAK, ktorá sa konala v termíne 25. 07. 2009, je zistené, že pod bodom 8 je uvedený: „Správa odvolacej komisie“. K tomu v texte zápisnice sa uvádza: „Správu predniesol predseda odvolacej komisie X. P.. Hlasovanie - počet hlasov: za XXX, proti: X, zdržali sa: X“. V bode 14 Správa návrhovej komisie a schválenie uznesenia z výročnej členskej schôdze sa uvádza „Správu návrhovej komisie predniesol predseda komisie X.. L. Z.. Hlasovanie - počet hlasov: za XXX, proti: X, zdržali sa: X“.

Z uznesenia z rokovania členskej schôdze Loveckého spolku HUNČIAK dňa 25. 07. 2009 pod bodom 1 členská schôdza schvaľuje sa uvádza písm. f/ „Správu odvolacej komisie v prípade odvolania E.. Q.“.

Z písomného stanoviska odvolacej komisie sa zisťuje, že na základe odvolania proti rozhodnutiu o uložení trestu - vylúčenie z loveckého spolku výbor ustanovil odvolaciu komisiu v zložení X. P., predseda komisie, X.. L. Z. a E.. U. W. ako členovia komisie. Ďalej sa v stanovisku uvádza, že odvolacia komisia vyčkala na rozhodnutie orgánov štátnej správy - Slovenského poľovníckeho zväzu a orgánov činných v trestnom konaní a konštatovala, že E.. Q. Q. bol uznaný vinným z porušenia vyhlášky č. 172/1975 Zb., ako člen SPZ bol rozhodnutím kárneho senátu OkO SPZ č. KS-DR/2009-2 uznaný vinným z kárneho priestupku na úseku poľovníctva. Uznesením okresnej prokuratúry zo dňa 20. 12. 2008 bolo konštatované, že dňa 20. 12. 2008 ulovil (E.. Q.) jeleňa prvej vekovej triedy v dobe, kedy už nebolo poľovanie na tento druh zvery dovolené, zver po ulovení riadne neoznačil plombou a následne ju prevážal na motorovom vozidle do miesta bydliska, čím neoprávnene zasiahol do výkonu práva poľovníctva. Komisia po týchto zisteniach navrhla členskej schôdzi potvrdiť v plnom rozsahu rozhodnutie výboru zo dňa 07. 01. 2009 o vylúčení E.. Q. Q. z Loveckého spolku HUNČIAK.

Odvolací súd doplnil dokazovanie na zistenie, kedy sa navrhovateľ dozvedel o tom, ako jeho v prípade rozhodla členská schôdza. Sám uviedol do zápisnice, že to bolo v júli (2009), pretože reagoval listom zo dňa 14. 08. 2009 (poznámka súdu: založený na č. I. 15 spisu), na ktorý reagoval odporca listom bez dátumu. Potvrdil, že na jeho žiadosť mu bola zaslaná zápisnica aj s uznesením, dodatočne požiadal (29. 08. 2009) o zaslanie prezenčnej listiny, aj v tomto mu bolo vyhovené. Súd ďalej zistil zhodným prehlásením účastníkov, že v júli až v auguste 2009 na požiadanie navrhovateľa mu boli od odporcu doručené podklady, ktoré sú súčasťou žalobného návrhu a tvoria jeho prílohy, to znamená, v uvedenom čase navrhovateľ obdržal rozhodnutie výboru v liste zo dňa 09. 01. 2009 o vylúčení z loveckého spolku (č. I. 12 spisu), stanovisko odvolacej komisie - návrh, ktorým komisia navrhuje členskej schôdzi potvrdiť rozhodnutie výboru zo dňa 07. 01. 2009 o vylúčení E.. Q. Q. z Loveckého spolku HUNČIAK (č. I. 14 spisu), výpis z uznesenia z rokovania členskej schôdze loveckého spolku zo dňa 25. 07. 2009, kde pod bodom 1 písm. f/ členská schôdza schvaľuje, sa uvádza: ...správu odvolacej komisie v prípade odvolania E.. Q., potvrdenie pôvodného disciplinárneho trestu zo dňa 07. 01. 2009 - vylúčenie (druhá strana č. I. 14), odpoveď na list zo dňa 25. 07. 2009 - odvolanie od E.. Q. adresované Loveckému spolku HUNČIAK zo dňa 14. 08. 2009, na ktorom žiada o znovuprehodnotenie vylúčenia s tým, že v opačnom prípade bude vec riešiť podaním žaloby na príslušný okresný súd (č. I. 15 spisu), odpoveď na list zo dňa 14. 08. 2009, na ktorom odporca konajúci predsedom E.. M. Z., v zastúpení F.. A., odpovedá navrhovateľovi, že rozhodnutie členskej schôdzy o vylúčení je konečné a nie je možné podať proti nemu riadny opravný prostriedok - odvolanie, preto list zo dňa 14. 08. 2009 nie je možné považovať za podanie akéhokoľvek riadneho opravného prostriedku. Ďalej je tam uvedený prísľub, že aj napriek tejto skutočnosti a právnej irelevantnosti uvádzaných údajov bude list predložený na rokovanie výborovej schôdzy v mesiaci september 2009.

Odvolací súd konštatuje, že v čase rozhodovania výboru členskej schôdzy platili ešte pôvodné stanovy Loveckého spolku HUNČIAK zo dňa 27. 10. 2007. Ku dňu 28. 03. 2009 boli zaregistrované na Ministerstve vnútra SR stanovy zo dňa 28. 03. 2009, čím pôvodné stanovy stratili platnosť a účinnosť.

Podľa stanov platných a účinných v čase rozhodovania členskej schôdzy čl. 5 Členská schôdza v bode 3 vymenúva pôsobnosť členskej schôdzy, o. i. podľa písm. c/ do pôsobnosti členskej schôdzy

patrí rozhodovanie o prijatí za člena spolku alebo o odvolaní člena proti rozhodnutiu výboru o uložení disciplinárneho opatrenia.

V zmysle kompetencie členskej schôdze teda mala členská schôdza rozhodnúť o odvolaní člena proti rozhodnutiu výboru o uložení disciplinárneho opatrenia.

Navrhovateľ poukazuje na zápisnicu z rokovania členskej schôdze, prijaté uznesenie, ako aj správu odvolacej komisie s tým, že z bodu 8 nie je zrejmé, aká bola správa odvolacej komisie, keďže táto bola vypracovaná až po konaní členskej schôdze. Má za to, že členská schôdza neprerokovala odvolanie proti rozhodnutiu výboru. Ani v programe, ani v samotnom texte zápisnice sa neuvádza, že odvolacia komisia mala predložiť nejakú správu týkajúcu sa E.. Q..

Odvolací súd po oboznámení s platnými stanovami v otázke kompetencie členskej schôdze a s predloženými materiálmi z členskej schôdze - program, zápisnica z členskej schôdze, uznesenie z členskej schôdze, priložená správa odvolacej komisie konštatuje, že aj napriek tomu, že ani v samotnom programe, ani v samotnej zápisnici z členskej schôdze nie je jednoznačne uvedené, že členská schôdza rozhodovala o odvolaní proti rozhodnutiu výboru o uložení disciplinárneho opatrenia, vzhľadom na prijaté uznesenie a samotný text tohto uznesenia, ako aj priloženú správu odvolacej komisie (hoci písomne vypracovanú dodatočne), je v kontexte týchto dôkazov jednoznačné, že členská schôdza o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu výboru o jeho vylúčení z loveckého spolku rozhodla, a to tak, že rozhodnutie výboru potvrdila. Odvolací súd považuje rozhodnutie členskej schôdze v tomto smere za dostatočne jasné, zrozumiteľne vyjadrené každému. Postup bol v súlade s platnými stanovami.

V danej veci považoval odvolací súd za dôležité, že navrhovateľ podal žalobu podľa § 80 písm. c/ O. s. p. s tvrdením, že nemohol postupovať podľa § 15 Zákona č. 83/1990 Zb., nepodal návrh na preskúmanie rozhodnutia členskej schôdze v zmysle tohto ustanovenia, pretože členská schôdza o jeho odvolaní nerozhodla, a preto niet čo preskúmať. Vzhľadom na svoje neisté postavenie bol nútený podať určovaciu žalobu.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie.

Odvolací súd považuje za dôležité uviesť, že Lovecký spolok HUNČIAK vznikol za účinnosti Zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, vzťahoval sa preto na nich aj Zákon č. 83/1992 Zb. o združovaní občanov. Z tohto dôvodu je rozhodujúce, že navrhovateľ, pokiaľ považoval postup členskej schôdze za nesprávny, mal postupovať v zmysle citovaného ustanovenia § 15 ods. 1, teda do 30 dní od kedy sa dozvedel o rozhodnutí členskej schôdze, ktoré považoval za nezákonné alebo odporujúce stanovám, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie. Odvolací súd po doplnení dokazovania zistil, že navrhovateľ sa o rozhodnutí členskej schôdze dozvedel už v mesiaci júl 2009 (túto skutočnosť uviedol aj sám do zápisnice pred odvolacím súdom), najneskôr to bolo 14. 08. 2009, kedy už sám reagoval písomne na rozhodnutie členskej schôdze, teda bez akýchkoľvek pochybností o ňom vedomosť mal a mal možnosť postupovať zákonným spôsobom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkový stav odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ v tejto veci nepreukázal naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe podľa § 80c) O. s. p., ktorý je pre úspech určovacej žaloby nevyhnutný. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne zistené, že mal vedomosť o skutočnosti, že členská schôdza potvrdila rozhodnutie výboru o jeho vylúčení z členstva v Loveckom spolku HUNČIAK. Pokiaľ považoval rozhodnutie členskej schôdze za odporujúce právnym predpisom alebo stanovám, mal postupovať v zmysle ustanovenia § 15 Zákona č. 83/1990 Zb., pretože rozhodovanie členskej schôdze bolo ešte za účinnosti Zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Pokiaľ ide aj o samotný spôsob rozhodnutia členskej schôdze, odvolací súd má za to, že všetky materiály týkajúce sa uvedenej členskej schôdze v svojich súvislostiach možno jednoznačne vyhodnotiť tak, že členská schôdza rozhodla o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu výboru o jeho vylúčení z loveckého spolku, a preto aj z tohto aspektu nebol návrh navrhovateľa dôvodný. Odvolací súd považuje toto rozhodnutie za správne aj z pohľadu predmetu tohto sporového konania.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na to, že sám navrhol rozhodnúť takýmto spôsobom. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.